

2. Forhør.

[Se den originale transskription.](#)

Forhøret afholdt: 27. juli 1831.

Sted: Molsgården i Veggerslev.

Forhørsleder: Herredsfoged, Justitsråd Aagaard, Grenaa.

Specielt indkaldt: Distriktskirurg og regimentslæge Wellerup, Grenaa, og praktiserende læge Hansen, Grenaa.

Vidner: Sognefoged Jens Christian Jensen og Husmand Søren Sørensen, Veggerslev.

Handling: Det i går besigtigede barn blev hentet i kirken. Barnet blev forevist Gjertrud Sørensdatter og hendes døtre Mette og Ane Dorthea, som alle kunne erkende, at det var det barn, Mette havde født den 25. juli.

Obduktion ved Wellerup og Hansen: Barnet blev taget under besigtigelse og som i går bemærket, var det et fuldbårent pigebarn.

Paa Teca Cranii fandtes ingen beskadigelse, men derimod blodige Spor ved mund og næse som om munden med fingre og negle kunde have været sammenklemmt. På højre side af halsen, tæt under og bag ved øret, fandtes lignende spor. Navlesnoren fandtes afreven omtrent 3 tommer fra barnets underliv. I øvrigt fandtes intet unaturligt. Navlesnoren fandtes ikke at være svag.

Derpå blev barnet åbnet. Efter at huden var aftaget, fandtes halsmusklen (sterno cleido mastoideus) på venstre side af halsen underløben med Blod. Halsblodårerne (venæ jugulares) var fyldt med blod. Efter at brystet var åbnet, fandtes alle dele i naturligt leje og af naturlig beskaffenhed. Glandula thymus (kirtel bag brystbenet *red.*) var usædvanlig stor. Efter at lungerne og hjertet var udtaget tillige med glandula thymus, blev disse lagt i vand, hvor de tre dele flød på vandet såvel som enkelte stykker af lungerne. Ved udskæring af lungerne under vandet viste sig tydelige luftblærer, og ved at trykke med hånden på lungerne hørtes en kvasende lyd.

I den øverste del af luftrøret (caput laryngis) fandtes en fremmed substans, som tilsyneladende lignede mask. I øvrigt var alle dele i brystet stærkt opfyldt af blod. I hjertet fandtes intet Blod. – Derpå blev underlivet åbnet, hvor alle dele fandtes i naturlig tilstand med undtagelse af leveren, som syntes at være af en noget mørkere Farve end naturligt.

Ved at aftage hovedhuden fandtes underløbet blod på venstre side og den øverste del af pandebenet. Fontanellerne var hele og ubeskadigede. Efter at hjerneskallen var åbnet, fandtes årerne i hjernen temmelig fyldt med blod, men intet underløbet blod, i øvrigt alt naturligt.

Herefter lovede de obducerende læger Wellerup og Hansen snarest muligt at tilstille herredsfogeden deres visum repertum.

Fælles for alle afhørte i retten: De blev formanet til at sige sandheden, og deres forklaringer blev afgivet under ed.

Indkaldt til forhør: Mette Sørensdatter.

Forklaring: Mette havde gennem pastor Gad ønsket et nyt forhør, da hendes udsagn i går indeholdt en del usandheder. Hun blev formanet til at sige sandheden og kom herefter med følgende forklaring:

Hun havde, som i går forklaret, i moderens bryggers født det foreviste barn. Fødslen foregik stående uden skrig og synderlig smerte. Moderen kom ind i bryggerset ved de små skrig, som barnet gav i samme øjeblik, som det faldt til jorden ved fødslen. Moderen tog straks barnet, som da var levende, op fra gulvet og lagde det på en balje, som det var født, uden omsvøbning eller tildækning. I samme øjeblik fik moderen ondt, besvimede og faldt omkuld. Søsteren Ane Dorthea var på det tidspunkt kommet tilstede i bryggerset ude fra marken. Ane Dorthea så sin moder i besvimet tilstand og bragte hende ind i dagligstuen, hvor hun blev lagt i sin seng. Der har hun været siden. Da Gjertrud og Ane Dorthea havde forladt bryggerset, tog arrestantinden Mette Sørensdatter barnet, som lå på baljen, og som var levende. Hun forsøgte at kvæle det ved at omspænde hals og mund med sine fingre. Derefter kastede hun barnet først i gruekedlen, hvor der kun var lidt vand. Hun tog straks barnet op igen og kastede det derefter i en tønne med mask og vand til svinene. Ingen så, hvad hun foretog sig, da hun var ene i bryggerset. Da Mette ville forlade bryggerset, kom Ane Dorthea og spurgte om, hvor barnet var. Mette svarede, at det lå i svinetønden, og gik derefter direkte ind i sin seng. Ane Dorthea blev i bryggerset. Mette ved ikke, hvor længe hun blev der, men da Ane Dorthea igen kom ind i stuen, fortalte hun, at hun havde taget barnet, som da var død, op af svinetønden. Hun havde vasket det, svøbt det og lagt det på baljen igen.

Om barnet blev dræbt ved Mettes forsøg på at kvæle det, om det var live, da hun kastede det i gruekedlen eller masktønden, ved hun ikke eller har ikke bemærket. Da barnet blev kastet i tønden, var den halvt fuld af vand og mask. Om barnet blev kastet med hovedet nedad, ved hun ikke. Hendes fremgangsmåde med barnet stammer ikke fra andres råd.

Årsagen til hendes ugering var, at hun troede, hun kunne skjule sin barnefødsel. Hun angiver, at årsagen til, at hun ikke i går gik til bekendelse, var, at hun fandt det tungt at åbenbare en så skændig handling, som hun har gjort sig skyldig i, men samvittighedsnag gjorde, at hun nu bekendte sandheden. Hendes forklaring blev læst op fra protokollen. Hun bekræftede sin forklaring og udtalte, at det var sandheden.

Indkaldt til forhør: Gjertrud Sørensdatter, som lå i sin seng i stuen.

Forklaring: Hun blev formanet til at fortælle sandheden, og hun kom med en forklaring der stemte med den, Mette netop havde aflagt, dog med den undtagelse, at da hun lagde barnet på baljen, omsvøbte hun det med et stykke linned, som havde ligget i bryggerset i flere dage. Så vidt hun erindrer, var det et gammelt tørklæde. For øvrigt fastholder hun den forklaring, hun aflagde i går. Årsagen til usandheden i forklaringen i går var, at hun ikke ville bringe Mette i ulykke. Hun troede, at hun fjernede mistanken for drabet fra Mette, ved at sige, at Mette forlod bryggerset, medens hun selv og Ane Dorthea stadig var i bryggerset.

Ane Dorthea var den første, der fortalte, at barnet var fundet død i grisetønden, der stod i bryggerset. Mette havde fortalt, at det var hende, som selv havde kastet barnet i tønden, men intet om, hvorvidt det var levende eller dødt på det tidspunkt. Hvor lang tid der var gået, fra hun (Gjertrud) var hjulpet i seng af Ane Dorthea, og indtil Ane Dorthea fortalte om barnets død, ved hun ikke. Hun var nemlig så forvirret i hovedet af sorg og fortvivlelse over hændelsen.

Indkaldt til forhør: Ane Dorthea Sørensdatter.

Forklaring: Hun kom med en forklaring, som stemte med det, Mette lige havde fortalt. Som årsag til de usandheder, hun fremkom med i går, sagde hun, at det var for at tilgodese sin søster Mette.

Da hun første gang kom ud i bryggerset, så hun sin moder ligge besvimet på gulvet, og hun så ikke barnet. Mette stod da ved gruekedlen i bryggerset. Da Ane Dorthea anden gang kom ud i bryggerset efter at have hjulpet sin mor i seng, stod Mette ved svinetønden og sagde, at hun havde kastet barnet deri. Mette gik derefter ind i stuen. Ane Dorthea tog straks barnet, som da var dødt, op af tønden, vaskede det og svøbte det i et stykke linned, som var lagt til vask i bryggerset. Det var et gammelt tørklæde, som lå på baljen, som var blodig. Da Ane Dorthea første gang kom ud i bryggerset, og hvor hun spurgte efter, hvad der var sket, da der var blod på gulvet, var det Mette, som selv fortalte, at hun havde født et barn.

Da Ane Dorthea havde vasket barnet, gik hun ind i stuen til moderen, hvor hun fortalte, at hun havde fundet Mettes barn i svinetønden, og Mette havde fortalt, at hun selv havde kastet det i tønden. Moderen bad Ane Dorthea om at tage et stykke linned i stuen til at svøbe barnet i. Moderen omtalte ikke, hvor hun skulle lægge barnet, og hvad hun ellers skulle foretage sig det.

Orientering fra retten: Ved deres ankomst i går til enken Gjertrud Sørensdatters gård fandt de Mette Sørensdatter liggende alene i en seng, som stod i gårdens øverste stue. Der var adgang fra den øverste stue til dagligstuen, og herfra var der adgang til køkkenet, og fra køkkenet adgang til bryggerset.

Dommeren og vidnerne undersøgte gruekedlen og den omtalte tønde med mask til svinene. Gruekedlen beregnede de til at være 3 kvarter dyb (1 kvarter=15,693 cm). Masktønden var 5 kvarter høj og med en diameter på 3 kvarter. I gruekedlen og masktønden var der noget vand, men det var ikke blandet med blod. Det var ret synligt, at tønden havde været brugt til mask og vand. Efter Ane Dortheas forklaring blev gruekedlen rengjort den samme dag, som hendes søster Mette fødte sit barn. På det tidspunkt var vandet meget blodigt. Ane Dorthea kunne ikke huske hvor meget vand, der var i tønden, den dag barnet blev født, men hun ved, der både var vand og mask i tønden. Hun så ikke, om der var blandet blod i masken, eller om der var blodpletter på tønden. Retten og vidnerne kunne ikke se pletter af blod på tønden eller gruekedlen, eller på gulvet imellem disse.

Indkaldt til forhør: Gjertrud Sørensdatter.

Forklaring: Hun forklarede, at hendes alder er 62 år. Hendes forældre var gårdmand Søren Østermann og dennes hustru Dorthea Gunnisdatter i Veggerslev. De er begge døde. Hun er født og konfirmeret i Veggerslev. Hun har siden sit 15. år haft følgende tjenester/opholdssteder: Først hos den nu døde gårdmand Anders Udsen i Aastrup, Gammelsogn, hvor hun var en sommer. Derpå kom hun hjem til sin far Søren Østermann i Veggerslev. Her var hun i ca. 12 år. Herefter blev hun gift med sin nu afdøde mand Søren Rasmussen Mols og har siden haft bopæl på gården, som hun nu har i fæste.

Mette Sørensdatter er født i Veggerslev by og sogn og konfirmeret i annekssognet Villersø. Hun har tjent følgende steder: Først i Dalstrup i Villersø sogn hos gårdmand Simon Hansen, hvor hun var i 2 somre. Herefter var hun hos forældrene i Veggerslev i 3 år. Derfra kom hun til gårdmand Rasmus Østermann i Veggerslev, hvor hun var i 4 år. Så kom hun hjem til moderen i Veggerslev og har siden været her.

Ane Dorthea Sørensdatter er født i Veggerslev by og sogn og konfirmeret i Villersø. Hun har tjent følgende steder: Først hos Peder Henning i Veggerslev, hvor hun var 1 år. Derfra kom hun til gårdmand Rasmus Østermann i Veggerslev, hvor hun var hun i 4 år. Så kom hun hjem til moderen i Veggerslev og har siden været her.

Sognefoged Jens Christian Jensen erklærede overfor dommeren, at der i enkens gård ikke havde opholdt sig andre i det sidste år end enken og hendes to døtre, Mette og Ane Dorthea, samt de to sønner, Søren Sørensen, 33 år, og Jens Sørensen, 18 år gammel.